

Locuinta Redactorului

si

Cabinetul Redactiunii

si

Strata tragerilor [L6-
văzutoare]. Nr. 5.

Sorisorile urmărate nu se voru
primi decât numai de la coresponden-
tii regulari ai „Federatiunii.”
Articlii trimisi și publicați se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politico, literario, comercial si economico.

Va esî Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

De pre campulu resbelului.

Asta di, după ce armata francesă de la Loir'a a datu, în direcție vestică și ostică de la Orléans, atâta probe energice despre existența sa, recunoscându-si iusi-si prusii, că deciderea definitiva la fluviul Loir'a e inca forte departe. Ambele părți belligerante facu încordări desperate, pentru ca pre diu'a decidiatoria să-si pota asigură una potere cătu mai prevalenta. D'in Germania se transmitu în continuu pre campulu resbelului trupe noue de Landwehr, era cătu despre Francia, organizarea poterilor armate ie dimensiuni gigantice. Dupa catastrofa de la Séダン si după caderea Metz-ului, Francia remasă, și dăcundu, fără neci unu militar, că-ci trupele imperiali disparură cu totul de pre teatrulu resbelului, cu tote aceste înse ea nu a desperat ci, cunoscând că se luptă pentru libertatea Europei, pentru drepturile și demnitatea omenei, amenintate de jugulu despoticu al germanismului, se înaltă intineră, creează armate cu sacrificie nedescrivibile, și executa în armarea generală cu una energie admirabilă. Fabricile d'in Creusot, Rochefort, Toulon, St. Etienne, La Ciotat, Lyon si d'in multe alte locuri producă degă de mai lungu tempu arme noue, era cele vechie le strafora după sistemulu celu mai nou. Cei 400.000 fetiori organizați degă se luptă cu persistență mare, si, preste putieni, se voru mai mobilisă alii 400.000-600.000 fetiori, avutii și seracii sacrificia in modu egală denariulu loru pentru binele patriei, era poporul nu se infioră neci cătu și mai putieni de sacrificiile de sang, pre cari le pretinde patria lui, inundata de orde și barde uciditorie, cari nu cunosc umanitate, dreptu și dreptate.

Deci, în urmă acestor considerații, suntemu in dreptu a crede in invingerea armelor francesă, cea ce e sinonima cu invingerea libertății a supră selaviei, a luminei a supră intunecelui.

Firul electricu ni aduse, in 13. dec., următoriul telegramu comicu: „Versailles, 12. dec. Regele cătra regină: Dupa luptele de patru zile de la Beaugency, cari totu de un'a au reesfatu in favorulu armelor nostre, ince cu tote aceste nu s'a ocupat ceva terenu insemnat d'in cauza poteri prevalente a inimicului, acestu-a s'a retrăsu neobservat spre Tours și Blois, verosimilu in urmă perderilor inseminate, pre candu ale noastre sunt numai mici; acolo si la Rouen se insinua una multime de fugari. Gardistii mobili si-arunca cu gramadă armele si se dueu a casa, ince cu tote aceste mai sunt inca destui.” — Deci conformu telegramului regescu, rezultatul invingerilor de patru zile a fostu, că armata nemtiesca se află inca si in diu'a a patru a totu acolo, unde se află in diu'a prima a invingerilor (?), de unde urmează, că tote scirile nemtiesci, porte ele chiaru si firm'a „regele cătra regină”, nu sunt neci mai multu neci mai putieni, de cătu numai mistificări si neadeveruri grosolan. Ba, d'in telegramu de mai susu se mai vede si impregiurarea, că regele prusescu, de-si betranu, totu-si și pricepe la eticheta, că nu spune femei sale sciri rele, cari i-ară potă cauza amaretiune si descuragiare.

Dupa scirile oficiale d'in Bordeaux dateate d'in 12. dec., luptă d'in 10. dec. a durat de la 8 ore demanetă cum pâna la 5½ ore sér'a; francesii au facutu 400 prisouieri si au ocupat satul Origny. Prisonierii constata, că perderile nemtieslor, suferite in 9. si 10. dec., sunt forte inseminate, ince si ale francesilor sunt considerabile. Totu d'in Bordeaux se asigura, că trupele francesă au reocupat cetatea Vierzon.

D'in Lille se telegrafeaza diarieloru belgiane, că Hennecourt, adjutanțele generalului Trochon, care a sositu acolo d'in Parisu prin balonu, constata, că trupele francesă au reportat in 30. nov. si 2. dec. doue invingeri mari, cu care ocazie prusii au pe-dutu aproape la 15.000 fetiori, 6 tunuri si unu numeru mare de prisouieri. Mai departe comunica, că aprovisionarea Parisului nu lasa nemică de dorit, si că in acesta privintia

nu esiste neci una temere. Patriotismulu si contelegera sunt mai pre susu de tota laud'a. Aperația e perfecta si admirabila. Cetatea e scutita de veri-ce atacu. Dlu Hennecourt are missiunea d'a informații armatele d'in estu, vestu, de la Loir'a si d'in nordu despre nouu planu alu parisianilor, pentru ca estu-modu să asigure uniformitatea operatiunilor.

Dupa scirile d'in urma, nu incepe neci una indoială, că armata francesă d'in nordul Franției, comandata de generalulu Faidherbe, si-a inceputu actiunea. Urmările perderei, causata armatei acestei la Amiens de generalulu Manteuffel, sunt delaturate prin energică comandantului său, și incătu poterile armate de la Lille sunt era-si capabile d'a incepe operatiunile ofensive. Diuariul „Indépend. belge” publica, cu privire la operatiunile acestei armate, următoarele sciri, dateate d'in Lille, in 10. dec.: „Armată de nordu a ocupat asta-di cetatea Ham, cu care ocazie francesii facura 200 de prisouieri. Trupele francesă reocupă era-si cetatea St. Quentin.” Una a două depesici totu d'in Lille comunica: „Ieri sosira in Albert 800 prusii; după ce stricara viaductul s'au retrăsu era si la Amiens. Si, in fine, una a trei-a depesici, dateata d'in Lille, in 11. dec., spune: In demanetă acăstă s'a tienutu una revista mare pre gardele naționale mobilizate. Prusii prinsi in Ham au sositu aici.”

Unu telegramu d'in Genevă, dateatu d'in 13. dec., ni aduse următori scire importantă si totu-de-un-a-data imbucuratoria: Generalulu Garibaldi telegraftă fizice sale: „Dupa unu atacu sangerosu alu prusiloru contră cetății Autun, care ince fu respinsu de doue-ori, generalulu Cremer atacă pre prusii cu 10.000 garde mobile intre Sabinieu si Chateauneuf, și i sfărămă.” — In Autun se acceptă 1000 prisouieri prusii.

Pertratarea processului de presa contră „Federat.”

in 29. nov. înaintea cumerei juratilor, d'in Pest'a.

Discursulu de aperare alu dlui Emericu B Stanescu.

(Fine.) *)

Onorabilu juriu!

In constitutiunalismu, regimulu fiindu eluintă statului representativ alu poporului, pre cătu poporul are detorintă a-lu conservă cu tote mediu-locele morali si fizice, pre atâtă are si dreptulu a-lu controlă.

Acusatulu dara, ca concetatienu, dar' mai alesu ca representantele pressei, in articulul său incriminat, arăta cu de-a-meruntulu gresielele guvernului actualu, cari, prin introducerea unor legi asupriorie, au trecutu degă in fapte.

Inculpatulu, avendu aceste in vedere, n'a tinsu de felu a agită pre romani in contră superioritatei legali, in contră patriei si in contră națiunei magiare, neci n'a tinsu a abtiené pre romani de la implenirea obligației loru militaresci, ci a tinsu a face atentu pre guvern la gresielele sale si la urmările loru.

Nemicu mai multu, nemicu mai patientu.

Vorbă dara e, că articulul incriminat nu este redactat in forma de provocare cătra națiunea romana, buna ora cum i-se pare dlu procurorul, ci este compus in forma de adresa, reclamu, memorandum, său de admonitione cătra guvernului tierei.

Acesta distinctiune esentială, domnii mei, trebuie să o respectati, — că-ci acăstă judeca asupră naturelului causei, acăstă a decide a supră intenționei scriitorului.

Si daca ati facutu acăstă, veti potă pră usioru a reduce la valoarea sa si capitalul ce și-l a facutu dnu procurorul general d'in templu si d'in ocazie a, in care s'a publicat articulul subversante.

Da, articulul cestiunat s'a comunicat candu erupse batalia borusa-francesă, său, după parerea doului proce-

*) Vedi Nrii 121 si 122 ai „Fed.”

Prețul de Prenumeratul:

Pre trei lune 3 fl. v. a.

Pre siose lune 6 " "

Pre anul intregu 12 " "

Pentru România:

prea intregu 30 Fr. = 30 Lei u.

" 6 lune 15 " = 15 "

" 3 " 8 " = 8 "

Pentru Insertiuni:

10 cr. de linia, si 30 cr. taxă tim-

brală pentru fiecare publica-

tiune separată. In locul deschis:

20 cr. de linia.

Un exemplar costa 10 cr.

roru, candu patria nostra nu era, dar' potă si inca amintiata.

— Pentru ce atunci?

— Pentru că ocazie era bine venita, a atrage atenția guvernului la nemultumirea generale d'in patria, si in specie la dorerile si dorintele poporului roman; si pentru că tempul era acomodat a adresă una voce serioasa cătra domnii situației interne; spre a repara cele neglese intru restabilirea increderei comuni, — fară care in tempu de nevoie nu esiste insufletirea reacăză.

Ratiunea politicei inca se bazează pre sciunția, cum trebuesc a ne servă de impregiurări, de tempu si de ocazie, spre ameliorarea pusetiunii noastre.

Acăsta regula necontestabilă o sciu toti politicii, toti diplomatii, toti barbatii de statu; priu urmare trebuesc să o scia si domnii nostri de la căma, cari diregu destinele patriei.

Cu dreptu cuventu amu fi acceptat dura ca, avendu ei in vedere esemplete d'in trecutu, si cele ce se prezinta de facia la apusu, insi-si, proprio motu, să fie luat initiativă si, exploatandu gravitatea ocaziei in favo-ru patriei noastre comuni, să-si fie mai intorsu facia a loru de la cele externe si la tristele noastre referintie si neajunsuri interne.

Dorere, — in dar' amu acceptat.

Deci, domnilor, a venitul roudul pre publicu, că-ci in constitutionalismu ambii sunt asemene factori.

Intrăg'a opusetiune magiara a luat cuventul: reprezentantii poporului in sedintele camerei, diurnalită in organele loru, cei de la sate in conferinție particularie, si, facandu atentu pre guvern la importanța faimelor amenintări, l-au provocat frang la regula referintelor interne, la revidiunea pactului dualisticu, la introducerea institutiunilor mai liberali, in consonantia cu dorintele poporeloru, — ca estu-modu in una stare ore-care mai ameliorata, prin potentiarea interesului comune, să avemu garantie noastre, că poporele multi umite voru să dă peptu cu neamiculu barbatesc!

Si vedeti, dui procurorul generale nu ia venitul a minte să incrimineze vocea loru, si să-i acuze, că voru fi fostu avendu intenția culpabile spre a agita națiunea magiara in contră regimului, in contră existenției patriei, cea ce inse o fece esceptionalmente, facia de acusatulu.

Pre candu si autorulu inculpatu buna ora ca frati magiari de la opusetiune — a refuata numai o detinție civilă, candu s'a adresat la guvernul tierei cu articulul său celu plin de sinceritate.

Da, domnilor, concatenati, considerandu pusetiunea lui, d'insulă avu detinție multilaterală a admisă regimulu, să-si indrepte gresielele sale, pâna ce nu va fi inca tardiv, că-ci d'insulă este romanu, cive alu acestei patrie, si cu deosebire a publicistu.

Cea ce dura nu se imputa unui-a, nu potă fi pe catu neci pentru altul.

Implinirea detinților civili neci-candu n'a involvat ore-si-care intenție culpabile, că-ci aceste sunt incompatibili.

Ci, chiaru d'in contra, rafuirea detinților civili pururi'a dă expresiunea cea mai eclatante a unei bună-vointie, a unei intenții nobili, referitor la — bunul comune!

Aceste sunt adeveruri vechie, cari totu adeveruri voru să remana si la casulu acestu concretu.

Că-ci resumandu cele dăse si inca o data analizandu pre scurtu părțile esențiale, ce compun articulul incriminat, usorul ve vă convinge, că dlu autoru n'a fostu, n'a potutu fi, condusu de ore-si-care intenție malitiosa.

A nume:

Tecstul prezentă simplu legile, cari nu multumesc de felu pre poporele d'in Ungaria si cu deosebire pre romani. Asertiones scăstă nu este numai judecatul autorului, va să dică nu e nouă, pentru că au sustinut-o si o sustinut multi, toti juriștii opusetiuni, si e déjà justificata prin diferitele critice ce au aparutu, si apără totu mereu. Prin urmare tecstul nu potă fi compromisatoriu.

In formă, articulul incriminat este redactat ca adresa, reclamu, memorandum, cătra regim, era nu ca provocare cătra poporul romanu. La formă acăstă corespunde numai sinceritatea franca si bunăvointia, tertium non datur, că-ci este curiosu a presupune, că dlu

autorul va fi avendu de cugetu a agită, a revoltă pre regimul în contră regimului.

Èra în cătu privesc tempulu si ocaziunea publicațiunei, încă nu incaps neci o indoieala despre tendințele ele bune a le scriitorului, fiindcă s'a adresat guvernului în tempu de pace.

Ei bine, dlu procurorul generale dice, că pre atunci se ventilau faime amenintătorie; dar' nu afirma neci Daa, că acèle faime erau seriose și că realizarea loru înaintă astu-feliu ca, numai decât, — în căteva dle, — să lovescă dreptu în patria nostra.

Acele faime încă au potut fi chiaru atât de nefundate, ca multe altele, cu cari ne-au saturat degăză diplomati.

Vorb'a dura e, că insu-si dnuu procurorul generale recunoște datarea articulului incusat în tempu de pace, cîndu patria nostra încă nu era atacata neci d'intr'o parte, și cîndu mai romanea tempu destul guvernului să urmară scăturile compatriotilor săi de buna credinția, și cari sî-manifestau voia să pună patria pre petitoru de sperare facia de acèle faime.

Deci impregiurările normali nu demonstra nece de cătu vr'o intenție culpabile în articulul acusat.

Daca, p. e., autorul ar' fi acceptat pâna ce muscalul, ori altu cine-va, ar' fi ajunsu in tiera, ca inimicu, si daca dinsulu, servindur-se de una asemenea impregiurare abnormală, ar' fi provocat de-a-dreptulu națiunea romana, d'in motivulu nemultumirilor sale, la lasitate si la indiferentismu: da, atunci mai avea dnuu procurorul ore care euventu să suspiționeze intenția inculpatului, d'in altu său punctu de vedere.

Autorul înse n'a comis acestu faptu, prin urmare intenția lui d'in articulul cestiuatu se reduce simplu numai la bunavointia cătra salutea patriei, a libertății si a poporeloru conlocutorie, cari pretindu egale îndreptățire, in intrég'a potere a euventului.

Drepture, respingu solemnă tote assertiunile invinitorie ale dui procurorul generale, facute la acăsta desbatere facia de partea incusat, si me miru de elu cum de a voitu, prin frase si apucature, să identifice regimulu cu națiunea magiara; pre cîndu, si dupa o sciștia mai elementaria, bine se scie, că altu-ce e regimul si alt'a e insa-si națiunea magiara.

Dar' dnuu procurorul, cu sucit'a si resucit'a, a identificatuce aceste doue concepte, firesc, numai ca să facă vre-unu efectu de preocupatiune; sum înse de convictiune, că domnii jurati, liberi si independenti pre cum sunt, nu voru reflectă la asie sofismice naive.

Totu este-modu trebuesce să-mi explicu si celu-al-altu pasu curiosu d'in acus'a orale a dui procurorul unde, ca necompetinte, afirma, că acusatul este cu atât mai culpabil, cu cătu mai toti articulii săi, precum se va vedé de curendu si d'in unu altu articlu, in care provoca pre Romani'a a se inarmă in contră Ostrunguriei, se reduc simplu la intielesulu expresu: „Ceterum Hungaria m delendam esse censeo.“ Dar' avendu in vedere nemultumirea cea ne mai saportabile a poporeloru d'in patria acăsta, concéda mi si dnuu procurorul generale a afirmă, că a trecutu déjà tempulu, cîndu se cantă o data: „Extra Hungaria non est vita, si est vita, non est ita“....

Întrebă nejaci acum n'a fostu ore cu cale, neci acum n'a fostu cu scopu, neci acum n'a fostu la tempulu său, ca cetățenul, reprezentantele pressei, să svatreasca pre cei de la potere, si să cîră de la regimul vindecarea relelor si nedreptăților, cari ne amenintia mai vertosu pre noi romani cu perire morale?!

Ba da, domnilor, a fostu încă de urgintia imperativa.

D'in este punctu de vedere a purcesu dura autorul atunci cîndu, ca amicu bunu, a spusu dreptatea in facia, sinceru si la tempulu său, cîndu ajutoriul era încă impossibile.

Ce'a ce dura lu caracterisează mai pre susu de tote e, că n'a facut-o ca neamicul, care agita de dosu, nemicesce medi-locele de ajutoriu, si la casu de nevoia ride numai in pumni.

Vedeti dura, ca să ve convingeti, că dinsulu n'a avutu de cugetu a face aruncature națiunei magiare;

vedeti, ca să ve convingeti că, cu anima curata, elu a datu numai unu săvatu seriosu guvernului actual, ca să grigesca de ce face, să nu proceda si mai departe in detrimentul bunei contielegeri; si vedeti, ca să ve convingeti, că acăsta adresare a autorului cătra regimul a fostu simplu vocea Cassandrei!...

Onorabile juriu!

Dupa ce mi-am facutu observațile mele in modu obiectivu la actulu de acusatiune alu dui procurorul, cu indulgint'a Dvostra voi să trecu acum la §-ulu alu 6-le d'in legea pressei, pre care adica se radîma articolul d'in acusatiune.

Domnilor, de vomu cercă §-ulu mențiunatu dupa alineele sale, cari lu compunu, usioru ve veti convinge, că aplicarea acestui §. la articulul de facia este forte greșita, prin urmare ve veti convinge si despre ace'a, că acusatiunea nu posiede neci unu temei juridic.

A nume:

in aline'a prima d'in memoratulu §. se dice: „Care

agită in contr'a intregitati teritoriali a tierelor asediate sub san'a corona a Ungariei.“

Se respunde: neci o iota d'in intregulu articulu incriminat nu se referesce la o astu-feliu de agitare.

Presiedintele: Me rogă, am de a face atentu pre dnuu aperatoriu că, precum sum informatu, dnuu procurorul si-baseza actulu său de acusatiune numai pre ultim'a alinea d'in §-ulu 6. Drepture aperarea s'ar' potă restringe numai la numit'a alinea.

Stanescu (continuandu): Da, de cumu-va actulu de acusatiune in partea petitaria nu s'ar' basă pre intregulu §. alu 6-le; înse astu-feliu pre mine me regulează petitulu serisul in actulu de acusatiune alu dnuu procurorul generale, alu carui contienu aproba punctulu meu de pornire, că-ci elu sună asie (citecce pasagiul originalu referitor la cestiuata subversante d'in petitulu actului de acusatiune.)

Procurorul generale: Pote fi gresiela, că-ci elu insu-mi n'am avutu de cugetu a fundă acusatiunea mea pre intregulu §., ci numai pre ultim'a alinea. Deci, revocu pasulu gresit, si reduc acusarea numai la poterea aliciei memorate.

Stanescu (continuandu). Ei bine, să cercămu dura intielesulu alineei ultime. Eea ce dice: „Care agita intru stramutarea constitutiunei cu forța, si spre ne-supunere la autoritățile legale, si care provoca si animă spre comiterea crimelor“...

S'a negatu dejă in modu categoric, că acusatul ar' fi voitul cu articululu său a agită la nesupunere. Èra contrariul nu se poate demonstra d'in contienu articulului, neci in generale, neci in speciale. Autorul n'a dîsu, că nu respecta constitutiunea; autorul n'a provocat pre nimene, să prinda armă in mana, — că să pota fi vorba de forța, — spre opriere a constiutiunei; autorul n'a svatuit pre nimene, să nu se supuna autoritătilor publice; autorul n'a provocat neci n'a animat in articulul său pre cine-va spre comiterea crimelor... de altminteră să ne intielegem, caror crime? căci dnuu procurorul insu-nu mentiunea crime, ci numai unu simplu delictu. Unde este dura fapt'a, ce pretinde macaru si numai acăsta alinea; unde este legatur'a juridica intre acăsta alinea si intre articulul respectiv?

Nicairi, — pentru că articulul pomenit nu posiede neci obiectul, neci spiritul, dar' neci formă de provocatiune, de agitare culpabile.

Sustienu, că articulul parti incusat este simplu unu reclamu, prin carele autorul a avutu numai scopul d'a face unu serviciu bunu immediate regimului actual, si mediate binelui comune. Si, dupa regulele juridice, daca lipsesc intentiunea culpabile, lipsesc si delictulu.

Dupa tote aceste, fiindu invederatu:

a) că actulu de acusatiune nu se mai poate sustine neci subiective, neci obiective;

b) că aplicarea alineei ultime a §-ului 6. d'in legea pressei este nenimerită: in virtutea acestoru motive ne-contestabili, facu apel cătra onoratulu juriu, si me rogă ca, respectandu de o parte libertatea personale a unui concetatienu alu Dvostre, era de alta parte sant'a dreptate, dupa convictiunea cea mai buna, să binevoiti a absolvă pre dnuu acusatul de aceste incriminatiuni nelegali.

Dupa replică si duplicită procurorului generalu si a acusatului, presiedintele Sárkány resumă acusatiunea si aperarea, si puse juriatului urmatorile întrebări:

1. Caprindese ore său ba in articulul incriminat delictulu provocarei de nesupunere contră autorităților?

2. Acusatul este ore său ba autorul articulului incriminat?

3. Acusatul este ore culpabilu său ba in delictulu provocarei de nesupunere contră autorității?

Dupa una consultare de unu patrariu de ora, presiedintele juriatului, Dlu Stefanu Górgely, observandu formalitățile legale, publică urmatorulu verdictu: Juratii au respunsu la intrebarea prima: cu 7 voturi contra 5 da; la intrebarea a dou'a: unanim da; la intrebarea a treia: cu 7 voturi contra 5 da.

Deci, acusatulu, Ionu Porutiu, ca redactore responsabilu alu „Federatiunei“, fu declarat „culpabil“.

Procurorul generalu, Bart. Rozgony, iè apoi euventualu si espune mai multe impregiurări agravante contra lui Ionu Porutiu, a nume că d'insulu a mai fostu condamnatu una data pentru delictu de presa si că Curtea de Cassatiune numai d'in cause de formalități a nullificat sentinta condamnatoria a tribunalului; că cu tote aceste, Ionu Porutiu nu inceta nece acum d'a scrie si d'a publică articli provocatori contra Ungariei si națiunei magiare, precum se va vedé inca si d'in unu altu procesu de presa intentat contra lui si care se va pertră cătu mai curendu; dreptu ace'a, se roga ca tribunalul de presa să condamne pre acusatul la inchisore de unu anu si la una mulțeta de 500 fl.

Ionu Porutiu, fiindu intrebătu, de are d'a reflectă ce-va procurorul generalu in privint'a greutății pedepsei, respunse, că n'are d'a dice nimicu.

Aperi toriulu, Dlu Em. B. Stanescu, roga ince pre tribunalul de presa ca, mai alesu d'in cau'a judecătorei acelui-a mîva dă date sigure si speciale*.

tiei acusatului, să reducă pedepsa la cea mai mică măsură.

Tribunalul se retrage pentru a delibera, si, după căteva mominte, revine si enunța urmatoră sentință: Ionu Porutiu, redactorele „Federatiunei“, este condamnat la inchisore de diece luni, la solvirea unei multe de 500 fl., la solvirea spese loru procesuali in suma de 48 fl. 62 cr. si la solvirea speselor de intertentie in inchisore.

Condamnătul insinuă recursu de nullitate contra acestei sentințe, fiindu lasatu libertă, pâna la decisiunea Curtei de Cassatiune, pre garantia Domnului Em. B. Stanescu, deputat dictale, si Iosif Vulcanu, redactore diuariului „Familia“

Cameră representantilor Ungariei.

Siedintia de la 12. dec.

Presiedintele Somssich deschide siedintă de astăzi a camerei reprezentantilor la 10 ore. Pre banchele ministeriale: Iosif Szlávy.

Dupa verificarea procesului verbalu alu siedintei trecute, si după presintarea mai multor petitioni, cari se transmitu comisiunii petitionarie,

Iuliu Benek adresează ministrului de cultă si instrucțiunea urmatoră interpellare: Are dlu ministrul cunoștiința, că fundația facuta de regină Maria-Teresa pentru susținerea scoli epidane romano-catolice d'in Fagarasul și sub jurisdicția comandei militare d'in Sabinu, și că aceasta autoritate militară a anulat conclusul adus mai de una-di de susu numită comunitate beserică cu privire la limbă de instrucție in această școală, și, eschidiendu limbă oficială a statului, in locul ei a intrudus limbă germană ca limbă exclusiva de instrucție? Daca are cunoștiința despre acăsta, aplecatu și guvernul a dispune, ca să se conserve dreptulu necondiționat de supraveghiere si dispunere alu numitei comunități besericesci a supra scoli sale facia de comandă militară, si ca pre venitoru acăsta autoritate militară să nu mai exerceze neci una influență a supra unui institutu ce se sustine d'in vre-unu fondu civilu?

— Interpellare se va comunica ministrului concernintă.

Ministrul comerciului, Iosif Szlávy, pune pre biouroul camerei convintiunea de statu, inchisata cu privire la impreunarea Boemiei cu Sassonia prin una cale ferată, carea, de-si se referesce numai la Boemia, ca convintiunea internațională înse trebuie să se pertrateze de ambe legislativele monarciei in modu constitutionalu. — Se va tipări si distribui.

Dupa acea cameră trece la ordinea dilei, si se cîtesc a treia ora proiectele de legi: despre contribuția de consumație a zăcarului, vinului si carnei, despre timbru, taxe si competenție, despre incassarea contribuției, manu-tienerea tribunelor financiare si despre scutirea de la timbru si competenție a documentelor relative la impartirea proprietăților comune-familiale d'in Croația si Slavonia. — Majoritatea camerei adoptă definitiv aceste proiecte de legi, cari apoi se trimitu camerei magnatilor.

Siedintă se inchiaia la 11 ore a. m.

Siedintia de la 13. dec.

Presiedintele Somssich deschide siedintă de astăzi la 1 ora d. m. D'in partea guvernului n'a fostu neci unu ministru de facia.

Se verifica procesulu verbalu alu siedintei de ieri. Dupa acea, presiedintele anunță mai multe petitioni, cari se transmitu comisiunii petitionarie.

Raportorul comisiunii economice, Paulu Ferrey, prezinta bugetul camerei pentru lună decembrie. — Se va tipări si pune la ordinea dilei.

Paulu Király i pune pre biouroul camerei raportul comisiunii centrale despre proiectul de lege relativ la organizarea comunelor. — Raportul se va tipări si distribui intre deputati.

Bar. Ludovic Simonyi prezinta votul separat, facut de minoritatea comisiunii centrale la proiectul de lege despre organizarea comunelor. — Se va tipări si imparti.

Siedintă se inchiaia la 1 ora d. m.

Onor. Redactiuni a „Federatiunei“ in Pest'a.

Onor. Redactiune!

La articulul d'in comitatul Dobâcei, comunicatul nr 111 alu „Federatiunei“ d'in 11. novembrie st. v., subsemnatu de Z., cu privire la intrebarea adresata mie, voiesc a declară, că mi-voiu tienă de detinția a urdi procesu disciplinariu in contră soigabiraclor d'in cercuirele Buzău si Secu, acuzați in articulul numit, daca scriitoriul acelui-a mîva dă date sigure si speciale*, —

* Invitămu pre Dlu corespondinte Z., ca să nu intârzie a subministra Dlu conține supremă Bar. Daniele Bánffy tote datele sale, prin cari crede a potă dovedi abuzurile, cu cari acuza pre subprefectii (solgabirei) d'in Buzău si Secu.

Red.

de-să respectivii solgabirei, la provocarea mea relativa la acestu obiect, relatiunea, că acuzațiunea radicata a supra loru e nefundata.

Gherla, în 10. decembrie 1870.

B. Bánfi Dániel, m. p.
comite supremu.

Ardusatu, 9. dec. 1870.

Domnule Redactoru!

In nr. 119-451. alu „Federatiunei”, intre Varietati se cuprinde si „numerulu Romanilor” din Transilvania, Banatu si Ungaria, dupa catagrafia din 1857, si, in specie, in Satu-Mare se punu numai 65,008 romani; acesta inse este o eroare; pote că cu 5 decesie inainte de acesta, adeca pre la 1810-20, au potutu să fia atâtăi, dar acum, dupa catagrafia din anul acestu-a, sunt romani in Satu-Mare: 101,182.*

Primiri, etc.

Simeonu Stanu.

Romania.

Adunarea Deputatilor.

(Fine.)**

D. N. Fleva, preferă monetă cu armele tierei de cătu cea cu una efigia ore-care, cea datu ocasiune Turciei să intrevina (aplause).

Nu vede alte sentieminte in deputati, de cătu cele pre cari ei le exprimă prin votulu loru, prin votulu majoritatii, si d. Cogalnicenu n'are dreptate să mai vina acum să interpreze, care erau sentiemintele camerei, care s'au votat la legea monetei, că membrii ei doriu să se pună efigia.

Ce insenmna acum depesi'a citita de d. ministrul? Nicicu! Se dice in ea, că in curundu se spera, ca conflictul să se aplaneze; acesta nu insemenze nimicu pozitiv și guvernul n'a ajunsu la nici unu rezultat bunu.

D. Ministrul de finanțe dice, că n'a avut credutu. Dar' unu inceputu de baterea monetei s'au facutu degăsi, prin urmare, a fostu unu credutu cu care s'au executat acăsta lucrare.

Dar', dloru ministri, fiind că gasiti credite pentru lucrari particularie, neprevideute de lege, poteati gasi unu credutu suplimentarul său extraordinarul si pentru baterea monetei.

De sicuru că d. Iepurénu n'are dreptate, că nu eră nici unu profitu din acăsta moneta; ea totu aducea unu profitu si, daca nu unu profitu material, celu putin pre acel'a, că Romania avea una moneta națiunale, autonome.

S'a negociau cu Port'a ca să se calce legea, ca să se aprobe de dinsa punerea efigiei Domnului in loculu armelor tierei.

Domnitorul e inviolabile si respectat, inse in limitele legei si ale constituțiunii (aplause).

D. ministrul de finanțe se scola cu violintia si dice că roga pre presedinte a nu mai permite, ca deputatii să mai pună in jocu person'a Domnitorului. De totu ce s'au facutu sunt dloru responsabili: nici-una-data nu voru permite, ca Domnitorul să fia pusu in jocu in adunare.

Cătu despre impatarea dlui Fleva, pote afirma că a fostu nici unu ministeriu, care să useze mai in limitele legei de credite.

Presedintele explica, că biouroului si-va face detorul a nu permite, ca discusiunea să esa din limitele regulamentului.

D. A. Gheorghiu, do-să eră decis u nu luă invenitul, inse cestiunea a luat una facio de natura a sii pre orice deputat si-si dă parerea in acăsta imposta imprejurare.

Lasa la una parte cele dice de d. ministrul C. Grădineanu, care si-a uitat rolulu de ministrul, si a venit apere pre Domnitoru. Procesele verbale sunt de facia, și constate, că nici unu deputat, prin nici unu cuantum, n'a venit să atace pre Domnitoru său să faca iniune macaru la person'a sa.

Totu ministrii n'au curagiul faptelorloru loru si se nu sub scutul tronului N'avemu nevoia, dloru ministri, a amenintări, că tronul e pusu in cestiune, că se ataca person'a Domnitorului, etc. Aceste amenintări nu ne spăia.

Cestiunea nu e d'a pune pre moneta efigia, d'a manăstă astu-felul independentia tieri: aceste cestiuni sunt une spre a ne amagi, si a nu vedea calcarea de lege, coiu de guvern la baterea monetei.

E una calcare de lege: cine a facutu-o? Cine e punsabile? Acestu-a e terenul pre care trebuie pusă iniunea, pentru că, de vomu lasă ca ministrii să calce unu legile, e de prisosu acăsta pompa de constituțiună.

*) Publicandu datele din cestiune in nr. 119. alu ed., amu disu, că nu garantam despre esactitatea primului dora cu placere acăsta rectificare. Red.

**) Vedi Nr. trecutu alu „Fed.”

lismu, și atunci să lasăm mai bine pre guvernul să facă ce vră.

Legea baterei monetei a fostu violata in modu flagrantu.

Cine sunt culpabili? Raspunsul e facile: ministrii actuali!

Nu se schimba unu guvernul să a luă raspunderea acelorul celor precedente (intrerumperi), intru cătu elu nu vine prin fapte ulterioare a deferi raspunderea.

Indată ce acestu guvernul de adi n'a semnalatua camerei calcarea de lege, facuta de predecesorii săi, si elu a calcat la legea si a luatua raspunderea calcării anteriorie a legei.

Dar' să vedem, daca tote acestea potu constitui unu bilu de indemnitate.

Nu va relevă cele dîse de d. Dem. Ghica, care, ca barbatu de statu (risete), a protestat contra insinuărilor aduse dsale: va vorbi numai despre cele dîse de d. M. Cogalnicenu, adeca despre in dependentia!

Dar' eră nevoia ca să calcămu legea spre a ajunge aci; ca să calcămu legea spre a dă pretestu portei să se amestece, cum a disu d. Fleva, in afacerile nostre interioare?

Se dice, că efigia pre moneta este, dupa toti scriitorii, unu semn de suveranitate.

Nu e asi: suveranitatea unei națiuni se afirma prin alte fapte, si nu numai prin efigia Domnului.

Efigia avea importanța ei in tempii feudali, candu principii feudali credeau că e destul a-si pune efigia, portretul loru pre una bucată de metalu, de pele, de urea său de harti, spre a ave valoare in piatia.

Daca acum gasim si la popore de adi, la popore moderne, efigia pre moneta loru, este ca una traditie, dar' nu e nevoia, nu e indispensabil ca moneta să fia cu efigia, pentru ca tiéra să fia independentă.

Sunt una multime de state cari au monetă cu armele tierei, si ale caror monetă sunt nu numai respectate, dar' au mare valoare, si asu vră să fia si moneta nostra respectata ca a celor tiere (aplause).

D. Negruți. Rusia!...

D. Gheorghe. Guvernul Rusiei nu formă subjectul discusiunii de faciat!

Daca d. Negruți crede, că guvernul din Rusia e idealul dsale, mărgă acolo...

Sunt una multime de Republice apoi, de prin America si alte tiere (intrerumperi), cari au pre moneta armele tierei. Nu intrerumperi, dice d. Gheorghiu, căci nu Republica, ci altu ce-va este ce me inspiră. Să nu facem atâtă parada de monarchia si atâtea insinuări. Candu voiavă convinctiunea, că intrădeveru e buna Republică pentru tiéra mea, voiavă curagiul să o si sustieni.

Suveranitatea unui statu resultă din convingerea sa insu-si: elementele de incredere ale tierei sunt basă suveranității.

Principiul naționalității esiste in legea pre care ati violatu-o. Si acum ce faceti? Veniti, cu unu devotamentu esesivu, să ascundeti violarea patenta a legii calcate de dvostra, si să dictei că de mai inainte se projectase punerea efigiei pre moneta.

Si care va fi rezultatul discusiunii?

Daca voiti ca legile să se respecte, nu lasati ca calcarea loru să nu fia pedepsita. Dupa ce unu ministrul a calcat tote drepturile, a facutu tote violentiale, elu se intielege eu alti căti-va, ca să formeze unu nou ministeriu si-i dice: vino tu, căci eu sum impossibile!... Totulu se uita apoi, si violările de lege si-produc efec-tu!... (aplause).

D. Gheorghe. Conchide dar', că cele spuse de guvernul nu potu fi suficiente spre a face pre camera să dăe ministrilor unu bilu de incredere in acăsta pri-vintia.

D. Iepurénu, primu-ministrul raspunde că, in privintia ultimelor vorbe ale d-lui Gheorghiu, că e una intielegere, una afacere de familia venirea la potere a diferitelor ministerie, remediu este ca atunci, candu se restorna unu ministeriu, să se indice si mediele de reparare a erorilor.

D. Cogalniceanu si Dem. Ghica au facutu istoricul cestiuniei, care se desbate astă-di. Sub d. I. Brătianu s'au facutu una lege care prevedea armele tierei pre moneta. Dar' altele erau aspiratiunile d'atunci ale spiritului partiile de la potere si, de nu s'a pusu efigia Domnitorului, caușa a fostu pentru a se inlatură dificultățile diplomatici, er' guvernul a luatua atunci ingagamentul a face să se pună efigia pre moneta.

D. N. Voinovu, luandu cuventul, arăta că, daca guvernul ar' ave obiceiurile altoru guverne constituționale, s'aru fi potolit incidentulu. In alte tiere, candu se deschide cameră, s'aduce una expunere de faptele facute si mai alesu actele diplomatice, urmate de guvern, se depunu pre biouroului reprezentantului națiunale.

Nu s'a facutu asi, si d. Iepurénu amenintia si dice că ne amu grabitu si că vomu dă unu votu in contră suveranității națiunale, daca ne vomu pronunță desfavorabil pentru guvernul. Ne amu deprinsu inse a totu audi dicundu-se: nu atingeti asemenea cestiuni, nu atingeti asemenea lucruri!... Si sub d. I. Brătianu, dice d. Voi-

novu, noi nu potem vorbi fără calificări de antidinastici, si atunci d. Dem. Ghica si Ionu Brătianu se sfadeau in-dorii, discundu unulu că a descoperit completurile facute de celu altu si vice-versa, si noi stămu cu manele in sinu si ne uitămu.

D. Dem. Ghica. Spuneti, candu?

D. Voinovu. Cându ati disolvatua cameră la venirea d-vostre la potere. In discusiunile ultimelor sedinti!... Ve declarăm că nu suntem Republicani: daca amu fi, amu ave curagiul ca să sustinem acăsta opinione a noastră.. D. Boierescu pretinde că a citit toti autorii cei mari si cari sustin, cum că punerea efigiei Domnului tieri pre moneta, insemenza deplină suveranitate si independenția a acelei tieri. Dar' d-vostra, cari ati citit toti autorii, de ce n'ati gasit unu momentu pentru ca să vărumi ochii si pre lege, pentru ca să cititi si legea, care dice curatul că voru fi pre moneta „valorea si armele tieri”... Articolul din constituție dice, la §. despre domnu:

„Elu are dreptulu d'a bate monetă conformu unei legi speciale.“ Lege speciale s'a facutu, conformu constituției. De ce ore n'ati venit atunci in camera să esplati, că efigia e suveranitatea națiunale si legea să se faca astu-fel, er' nu acum să faceti monetă după placu?

Dar' nu numai că ati batutu monetă contrariu cu legea, dar' ati mai violatul legea prin acăsta, că s'a pusă cuvintele: „Domnul Romanilor.“ Nu e acăsa titlulu constituționale din D-lui. D-vostra l'ati modificat după dorintele strainilor!... Daca interpellarea dictei că nu va ave rezultat, noi credem că va ave: acel'a d'a adună unu materialu si, — daca d-nii ministri nu ne voru apucă mai dinainte, daca nu ne voru tramite a casa, — să li se dă apoi unu votu de incredere său de ne-incredere. Cestiunea e puru constituționale.

Ve dă ore dreptulu amorulu dvostre d'a radică tiéra la regatul; ve dă dreptulu d'a calcă legea fia chiaru in folosul si cu onoarea tieri?

Daca adi ea se calcă cu onoarea tieri, mană se va calcă cu desonorea ei!... Legea monetara dar' e calcătă si n'aveți nici unu cuvant a ve escuza.

D. G. Goleșcu. Insiste lungu a supră valoarei intrinsecelor monetelor si a supră facerii monetelor astu-fel, ca ea să nu se conteste, adaugandu, că tote guvernele au procedat bine.

Siedintă se suspende pre 10 minute.

La deschidere, d. Nicolae Ionescu resume discusiunele următoare intre „illustri oameni de statu“, cari au marturit toti, că au conspirat in favoarea suveranității națiunale.

Primul ministrul a amenintat cu degetul: nu dati unu votu contra noastră, căci elu e in contră suveranității națiunale.

D. A. G. Goleșcu a laudat pre d. I. Brătianu, voindu a-si scusa calcarea de lege comisa de d-sa.

Dar' patriotismul nu crede d-sa că impinge la calcarea legii, la nesocotirea voturilor reprezentantului națiunale.

Să vorbitu de intielegeri intre guvernul si majoritate spre calcarea legii votate: acăsta e una sapare a institutiunilor noastre.

Amu decisu a pune pre moneta armele tieri: atătu e totul! Avem nevoia să fimu in bune relații cu port'a si nu trebui să incălămu.

Oratorele vorbesc apoi a supră tratatului de la 1856, prin care s'a recunoscutu autonomia tieri, si adauge: noi (cameră) lucrămu la lumină dleii, er' nu pre sub ascunsu! Cestiunea dar' e d'autonomia tieri. Trebuie să fimu gelosi, ca legea monetelor să se mantina său — de a nevoia a se modifica — să se facă regulat acăsta modificare, conformu constituției. Nu intreba dar', cine sunt culpabili, cine compliciti. Nu recunosc in d. ministrul de externe, „omul de statu“, unu revoluționar pre sub ascunsu: să fia revoluționar pre facia, in legalitate, (risete.) Unii ridu: dar' candu vedem pre fostul agintie la Constantiopolul venindu să ni spuna ce-a ce ni spus, nu vedem că suntem revoluționari legali? Nu ve spariati de cuvinte: faptele sunt totul!...

Legalitatea constituționale incepe la 10 maiu si 11 iuniu 1866, candu incetase faptul de la 11 februarie. Si faptul monetelor este că ministrii, esindu din presecurierile art. X. din lege, au vrut să mai placuti tronului!... Dsalii spune inse, că lingurile perdu tronurile! Acele tronuri sunt tari, cari se radăma pre dreptulu popularu, pre reprezentantul națiunale!... Daca ministrii sunt gelosi de ce n'au fostu si de suveranitatea reprezentata prin armele tieri, singur'a suveranitate națiunale? (aplause.) Toti ministrii facu promisiuni cătra poterile straine, si spunu, că voru să reforme cutare său cutare lege națiunale. Acăsta nu e una buna politica. S'arăamu, că suntem fii unui popor legit, să n'aveam alta normă, de cătu acea d'a nu face nimicu pre ascunsu, si atunci nici una potere nu ni va cere acte, cari să ne calcă autonomia. Să fimu scumpi, dloru, a dă Portei si poterilor exemplu de conspirare in contră legilor noastre (aplause). Ce va face dar' parlamentul? Acăsta e cestiunea. Cestiunea in fața camerei este: una lege există, ea se calcă; atătu totul; si nu potem tine săma de măsurile de modificare

ce se voru propune in urma, că ci in sistemulu constituțional nu se facu surprinderi. Propune dar', ca d. Bla-rembergu să faca una motiune, ca ministrui să intre in legalitate si atunci ne vomu iertă cu totii.

D. A. G. Goleșcu a scusat pre guverna. Pote să aiba dreptate, că-ci la 1868 Port'a speră concesiuni spre aprobă actulu de la 11. februarie. Nu voiesce a acusă pre nimeni, dar' vre să recunoscă toti că, intrându in legalitate, servim mai bine si pre principe si pre por-
poru!.. (aplause).

D. N. Bla-rembergu nu poate adera la propunerea dlui N. Ionescu, că-ci vră să reserve cestiunea ministeriale, pentru că nu sunt numai acestea titlurile de recunoșcătări ale acestui minister. Mai sunt si altele... Cestiunea de facia apoi poate cauza caderea motiunelui, că ei ea privesc pre mai multe cabinete, si sunt aci mai multi presiedinti de cabinete, cari potu dîce, că nu sunt de cătu reu carligu din lantul guvernului. S'a discutat, daca efigia e simbolul suveranității. D-sa nu intielege, cum poate simboliza pre una tiera unu ce asi de schimbatoru, cum sunt Domnitorii? Pre candu armele sunt mai greu de schimbatoru. S'a disu, că toti autorii sustinătării efigiei ca simbolu de suveranitate. Nu e asi. D-sa se face forte a dovedi, că sunt si autorii contrarii si că sunt state, afara de Rusia, cu monete fară efigie. Cătu despre titlul domnului, care s'a modificat, elu s'a tratatu usioru. Titlul de „Domnul al Romanilor“ are mare importanța. Acestu titlu lu magulesce, de sf in tiera nu sunt numai Romani. Acestu titlu apoi are altu avantajiu: elu exclude ideea dreptului divinu, de proprietate, de feudalitate si, candu se va propune schimbarea lui, va vota contra. Vorbindu d'agenti, n'a vrută să intielegă pre toti, ci numai pre d. Stratu, care a facutu si pre curierulu intre d. Olozaga si altu personaj. D. Stratu s'a gandit mai putin a reprezentă tiera decătu s'a gandit a reprezentă alte interese.

Cu privire la cestiunea serba, n'a intielesu pre d. ministru, care n'a datu nici una explicație. Vră dar' să scia, acea cestiunea politica seu comercială, că-ci in discursulu regintiei Serbiei s'a disu frase, cari stabilescu acea-si politica intre noi si Serbi, două națiuni de ginte diversă, cea ce d-sa nu admite, si crede că in imprejurările actuale e bine si trebuie să ne inspirăm numai de politica naționale, adica cea prescrisă prin testamentulu lui Stefan cel Mare. Deplora dar', că guvernul n'a venită să-si depuna intregă corespondentia esterioră a sa, ca să se veda, ce facu agentii si ca ministeriul de externe să nu devina una cutia de misterie, in care ochii lui parlamentului i-ește interdisu d'a penetra.

D. P. Carp a respondiendu dlui Ionescu, declară că guvernul a mantinut bunele relatiuni cu Port'a care a radicat objectiuni, că nu vră să permită monetă cu efigie. Trecundu la d. Bla-rembergu, relevă eră si calificarea dlui, că agentii sunt cersitori de decorații, si apoi, că a calificat pre d. Stratu a curieru. Aci e obligatul a revela acăsta cestiune, că-ci e una acuzație adusa dlui Stratu si una insultă a dsale. Afirma, că totu ce au facut agentii, a fostu emanatul de la dsa. Dlu Stratu a executat totu cu una inteligintă ce face onore tieri. Candu eră vorba de resbelul franco-prusianu, dsa a datu instructiuni de mai nainte dlui Stratu, să facă totul spre a aduce pace (risete generale.) Nu rideti, dlor, că-ci ar' fi să probati, că agentii nostri n'aici una valoare in congresele europene. Cătu pentru cestiunea serba, ea e una cestiunea de estradituie pen-
tru criminali nepolitici si desertori.

D. Mih. Cogalnicen opina, că d. Bla-rembergu a deviatu de la cestiune. Si dsa e de parere a revină a supră celoru-alte cestiuni, dar' pentru adi să se mantienă discuția numai a supră monetelor. In privința cestiunei naționale, la 1866 am facutu ore care concesiuni, de-si cestiunea eră precisa. De la 1866 incoce, tote guvernele au lucratu naționalu si adi nu mai e nici una contestare d'in partea Portei: potem să batem monetă cu său fară efigie.

Aveam tratatul de Parisu, cum dicea d. Ionescu. Dar' acele poteri, cari semnasera tratatulu, tote au disu, că Port'a avea cuvenită si că noi n'avemă dreptul a bate moneda fară invocarea ei; astu felu Francia, Austria si Prusia au refusat a ni face moneta in atelierile loru. Citesc apoi una nota a ambasadorilor Prusiei si Austriei, prin care dice că batera monetelor e contraria poziționii noastre de Statu vasal. In facia acestora — continua d. Cogalnicen — guvernul, care a dobândit totu concesiunile, nu merita decătu lauda. Monetă nostra nu trebuie să circule numai in tiera. Tote poterile au declarat, că ne voru refusă monetă, de se va face fară voi'a Portei. In privința titlului, doresce si d-sa să se dica „Domnul al Romanilor“, er' nu „al României.“ Dar' si acestu titlu e politicu. Până adi titlul de „al României“ nu e deplinu recunoscutu. Mai multe poteri au propus a se face unu congresu, să schimbe acestu titlu si, spre doveda, citesc apoi nota a comitelui de Beus: cătra așintele său d'aici privitoria la schimbarea art. I din cestiunea de la 1856 spre a se inlocui „Principalele unitate cu titlul de România.“

Se obiectă, dîce d. Cogalnicen, că si M. S. Imperatulu Austriei să se numește Domnul Romanilor, că-ci are multi Romani in statele sale. Apoi la votarea cestiunei telegrafă postale, cestiunei pentru Prutu, etc., s'a potutu vedea de camera, că erau obiectiuni asupră titlului de „România“ si „Domnul al Romanilor.“ Port'a trebuia menajata. Ea e una potere mica si e gelosa de formalități, de lucruri secundare. Ori-ce amu cerutu de la ea, amu gasită obiectiuni si formalități. Adi avemă dreptul d'a bate moneta cum vremu, si urmandu pre d. Ionescu, amu face placerea Turciei, care vră să scape de efigia Domnului. Toti Domnii Romanilor ne-afermăti au pusă efigia loru pre moneta. Chiaru daca nu toti autorii n'aru sustinătă, că efigia e simbolul de suveranitate, noi trebuie totu să-si sustinătă. Venindu la cestiunea constituțională, crede, că e bine ca prefacerea să se facă prin legă. Ministeriul precedent, candu eră să se bata moneta, a prezentat unu proiect de lege modificatoru legei monetelor. Propune a se trece simplu la ordinea dilei si moneta să se bata cu efigia, că-ci contrariul ar' dovedi, că Cameră nu scie să-si respecte suveranitatea.

Se citește două motiuni de trecere simplă la ordinea dilei.

Înfiindu 5 ore sér'a, se decide a se prelungi siedintă.

D. Primu-ministru resume, că guvernul a declarat că e depusa legea pentru modificare si că va cere unu creditu pentru moneta, cu ocasiunea carui-a cestiunea va reveni.

Se inchide discuția.

Să pună la votu prin scolare si siedere motiunea trecerii camerei, puru si simplu, la ordinea dilei — in urmă declarările guvernului — si presiedintele declară motiunea prima.

Siedintă se radica la 5 ore si unu patraru sér'a.

Siedintă de luni, 23 noiembrie 170

Siedintă se deschide la 12 si diumetate ore p. m., sub presiedintia dlui G. Costaforu.

Sumarul siedintei precedente s'aproba, si se citește comunicatele, după cari presiedintele expune, că comisiunea bugetara nu s'a constituit, sectiunile nu s'au potutu întruni spre a se constitui, că sunt apoi si alte comisiuni de alesu, si supune casulu la aprițarea adunării, căci sunt in sectiuni depuse mai multe legi financiare.

D. Ionu Agarici opina, că cameră să se preocupe, mai antâi de tote, de cestiunea financiară.

Dupa diferite explicații d'in partea presiedintelui, se decide a se trece in sectiuni.

Se tragă la sorti cei cinci deputati noui alesi, la ce sectiune au se lucreze.

Siedintă se radica la 12³₄ ore.

Estr. d'in „Rom.“

VARIETATI

** (Dlu I. Hlozsansky), colaboratorul diariului slovac „Slovenske Noviny“ fu citat in 13. c. inaintea Camerei juratilor d'in Peștera, ca autorul articolului intitulat: „Edificiul vecchiu al Europei și ruineaza“, publicat in nr. 126, de la 15 septembrie 1870, alu numitului diariu. Fiindu că articolul d'in cestiune este de interesu si pentru romani, estragemu d'in elu urmatoriele passagie mai importante: „Magiarii, cari se radâma pre dreptulu loru pseudohistoric, ce propriamente nu este altăce decătu una nedreptate internațională, facă d'in constitutiunea si constituciunismul loru masine pentru scopurile loru egoistică; pentru cele-lalte naționalități d'in Ungaria, au facutu ei d'in constitutiunea loru unu instrumentu de tortura, de unde resultă, că Ungaria nu este pentru cele-lalte naționalități nemagiară decătu „unu conceptu geografic“, asid, că noi nu avemă nece unu motivu d'a ne interesa de existența Ungariei, ba, ce e mai multu, ne vomu uită cu manele incruzișate, cum se voru adună a supră capului ei furtunile sangeriose atunci, candu cele două mari rase a le Europei si voru măsură poterile ună contra ultei-a.... „Este posibilu, — continua articolul, — ba chiaru probabilu, că Ungaria va forma pentru cătu-va tempu unu punctu intermediarul intre ambele rase; insă incetul-incestu se va constitui, de la Tibiscu (Tisa) până la Marea-Negru, împărțitul dator romanu, Dacia vecchia va reintineri, si confederatiunea meridională a slavilor va reinflori. Era cele-lalte provincie, situate între March si Tibiscu, între Carpati si Dunare, Domnedieu si Europa le va cede naționei slave d'in „Neutra Superiore.“ Da, dieu, Europa vecchia se grăbesce către ruinare si noi ducem la tote aceste: Aminu! — Substitutul procurorului generalu, Dlu Eduardu Makovecz, acuza pre autorul articolului d'in cestiune, că voiesce a dissolve unitatea territorială a diferitelor provincie supuse coronei St. Stefanu si a provocă pre locuitorii de limba

magiară ai tieri d'a nu-si implementă detorintălor militare si d'a nu se supune auctoritătilor legali, si, illustrându acuzația sa inca si cu procesul de presă de asemenea intielesu intentat „Federatiunei“ si pertrutat in 29. novembrie, candu Ionu Porutiu fu condamnat, procurorul general roga pre jurat, ca să condamne si pre I. Hlozsansky, ca autorul articolului incriminat. Acuzația se aperă cu una rezoluție demna de barbatul, care primește responsabilitatea faptelor si opinioñilor sale, demonstrându d'in litera in litera, că articolul incriminat nu contiene nimic illegal, ci numai fapte adeverate. Într-adeveru, — dîce Dlu Hlozsansky in aperarea sa, — națiunile oprimate nu au nece unu motivu d'a se interesa de existența Ungariei, că-ci a nume dorintele juste a le Slavilor d'in nordul Ungariei au fostu disprețuite; era ce se atinge de Daco-Romania, acestu a este unu secret public, tratat inca si in diurnalele magiare „Pest“ Năplădu, „Hon“, „Századvánk“, etc. Aoperatorul acuzației fu celebrulu advocațu d'in Posoniu, Dr. Paulu Mudron, cunoscutu cestitorilor nostri inca d'in procesul de presă intentat „Federatiunei“ in caușa Tofalenilor si pertrutat a două ora in Tîrnava; elu demonstrează cu fapta palpabile, cu legea de naționalitate, cu legea municipale, etc., că autorul articolului nu este culpabil, că-ci a scrisu si a publicat numai fapte adeverate. Cu toate aceste, convictiunea juratilor magarii fu, că Dlu I. Hlozsansky este „culpabil“ si tribunalul de presă lu condamnă la inchisoare de 10 luni, la una multă de 500 fl., la solvirea speselor procesuale in suma de 48 fl. 62 cr. si la solvirea speselor de subsistință in inchisoare. Condamnatul insinuă recursu de nullitate si, până la decisiunea Curtii de Cassație, fu lasat in libertate sub garanția advocațui Dr. P. Mudron si a redactorului Sigismundu Chorini. Solatium est..... socias habuisse....

„Amvonulu“,

foia baserică pentru elaborare d'in sferă elocinție sacre, sub redactiunea lui Iustinu Popfiu (Oradea-Mare, Grosswardein in Ungaria), pentru an. 1871 (anul II), apare de două ori pre luna, in numeri de căte două cole, in formatu de carte mare. Va aduce totu felul de predice de dominece, serbatori si de diverse ocazii. Prenumeratul se face de odata pentru anul intregu. Pretiul de d'incoce de Carpați: 4 fl. v. a.; de d'incoce de Carpați: 1 galb.

Sciri electrice.

România, 12. dec. Trochu a trimisu papier una scutulă artificială cu 10,000 franci.

London, 12. dec. Corespondintele d'in Versailles alu diariului „Times“ raporta, că numerul francesilor, cari au participat la erupperile ultime, se urca la 90,000 fatori. — „Daily Telegraph“ anuncia că, conformu scirilor d'in Brussel'a, Prusia este resoluta a anecta Luxemburgul, si că intre Prusia si Rusia esiste una aliantă strinsă. Totu aceasta foia anuncia d'in Constantinopol, că Ignatiiff avu o conferință cu Ali-Pasi'a, alucare rezultatul ince este putin multumitoru; că ambasadorul anglez de acolo observă una tenuitate energetică si se opune pretensiunilor Rusiei.

Viena, 13. dec. Foile de demanetă se exprima forte energetic contră procederii prusești facia cu neutralitatea garantată a Luxemburgului. „N. Fr. Pr.“ respinge tote argumentele rotei prusești relative la acăsta afacere si dice, că acă politica este arroganta.

Berolinu, 13. dec. Scirile despre incendiu bombardării Parisului sunt ratecite, d'in contră, Parisulu nu se va bombardă, dar' administrația armatei germane este gata a continua resbelul si după caderă Parisului si a subjugat tota Franța. Armata se va întări prin transporturi nove de trupe; se facu degea recrutări nou spre acestu scopu.

București, 13. dec. Negotiațiile a su pră incorporarei Luxemburgului ieu una decurgere favorabilă; nu se scie ince, daca Luxemburgul are să devina una tiera a imperiului germanu său are să devina independentă sub principalele Enricu.

Petruburg, 13. dec. Bugetul miniștrului de resbelu pre anul 1871 s'a normalizat cu 95 milioane. — Pre linea ferată Curscu-Asovu se voru înființa inca unele stații pentru a se însemna transportarea tunelior.

Proprietarul si editorul ALESANDRU ROMANU Redactorul respund. interim. IONU PORUTIU.